

בש"פ 8017/16 - ירון שאלתיאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8017/16

לפני: כבוד השופט א' שהם
העורר: ירון שאלתיאל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 13.9.2016, במח"ע 50994-05-16, שניתנה על ידי כב' השופט א' אליקים - סג"נ

בשם העורר: עו"ד חי הבר

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ'

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' אליקים - סג"נ), מיום 13.9.2016, במח"ע 50994-05-16, בגדרה ניתן כנגד העורר צו מעקב ופיקוח למשך 24 חודשים.

רקע והליכים קודמים

2. העורר הורשע, על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של ניסיון התעללות בקטין חסר ישע, לפי סעיפים 368 סיפא, 29, ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וניסיון מעשה מגונה, לפי סעיפים 348(ב) ו-25 לחוק העונשין.

עמוד 1

מכתב האישום המתוקן שהוגש נגד העורר(להלן: כתב האישום) עולה, כי במהלך החודשים ספטמבר ואוקטובר 2013 ניסה העורר לאתר באמצעות האינטרנט אימהות לילדות בנות 9-12 שנים, ולהציע להן להביא אליו את בנותיהן, על מנת שיבצע בהן עבירות מין, וזאת בתמורה לתשלום כספי שיעביר העורר לידי אותן אימהות. על רקע הצעה שהפנה העורר ל-ר' (להלן: המתלוננת), פנתה זו למשטרה, אשר החלה בחקירה סמויה נגד העורר, במהלכה הציגו שוטרים את עצמם כאימהות לילדות בגילאים האמורים. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 13.11.2013, בשעות הבוקר, הזמין העורר חדר באחד מבתי המלון בארץ (להלן: בית המלון), והגיע לבית המלון כשהוא מצויד בחפיסת קונדומים, סבון, וסכום של ₪ 6,200 במזומן. העורר נפגש בלובי בית המלון עם שוטרת סמויה, וביקש ממנה להראות לו את "הילדה", על מנת שיחליט האם לקיים עמה מגע מיני, אם לאו. בשלב זה, נעצר העורר ונפתחה נגדו חקירת משטרה שהובילה להגשת כתב האישום.

בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי כנגד העורר, עתרה המאשימה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 1.1.2014, לאחר שהוגש תסקיר שירות המבחן אשר המליץ על חלופת מעצר בעניינו של העורר, הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו למעצר בית בתנאים מגבילים.

3. ביום 17.3.2016, לאחר שהעורר הודה באשמה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן, גזר בית המשפט המחוזי בחיפה (תפ"ח 42180-11-13) על העורר את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; 18 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור העורר, במשך 3 שנים, עבירת מין מסוג פשע, ויורשע בגינה; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור העורר, במשך 3 שנים, עבירת מין מסוג עוון, ויורשע בגינה. בנוסף, הורה בית המשפט המחוזי על הוצאת צו פיקוח מטעם שירות המבחן, למשך 24 חודשים מיום מתן גזר הדין.

4. ביום 26.5.2016, הגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי בקשה להוצאת צו פיקוח ומעקב לגבי המשיב, למשך 36 חודשים, לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק ההגנה או החוק), בתנאים כדלקמן:

"א. שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח, חובת קיום מפגשים עם קצין הפיקוח במועדים ובתדירות שיקבע קצין הפיקוח מעת לעת.

ב. איסור התחברות עם קטינים וקטינות בכל אמצעי שהוא, וכן איסור שהייה עם קטינים או קטינות ללא נוכחות בגיר נוסף המודע לעבירה ולמגבלה.

ג. איסור החזקה וצפייה בחומרים פורנוגרפיים בכל אמצעי שהוא, לרבות מכשיר טלפון נייד חכם, וכן איסור גלישה לאתרי צ'אט. המשיב [העורר] יוכל להשתמש באינטרנט רק לאחר התקנת חסם מתאים לאתרים פורנוגרפיים.

ד. איסור לעבוד בין בתמורה ובין בהתנדבות, בעבודה הכרוכה בקשר וקרבה עם קטינים וקטינות. בנוסף, ככל שבמקום העבודה ישנה גישה לאינטרנט, לא תותר עבודה של המשיב [העורר] במקום ללא התקנת חסם מתאים לאתרים פורנוגרפיים".

בנוסף לתנאים הנ"ל, התבקש בית המשפט להקנות לקצין הפיקוח את הסמכויות הקבועות בסעיף 18(א) לחוק ההגנה, סעיפים קטנים (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7) ו-(8), לרבות סעיף (6א), אשר יחול גם על מקום עבודתו של

העורר. כמו כן, התבקש בית המשפט לחייב את העורר להגיע למרכז הארצי להערכת מסוכנות לקראת תום תקופת הפיקוח, לצורך הערכת מסוכנותו המינית העדכנית, על-מנת לשקול את הצורך בהארכת צו הפיקוח.

5. לבקשה זו צורפה הערכת מסוכנות מיום 27.11.2015, וכן המלצת יחידת הפיקוח מיום 9.5.2016. בדו"ח הערכת המסוכנות נאמר כי העורר מגלה מוטיבציה פנימית לטיפול והתרמות מהטיפול, אולם מדובר בשלב ראשוני בלבד, ונראה כי עיקר שביעות רצונו, מקורו בחיבור המשמעותי שנוצר עם מטפלי המרכז. עוד נאמר, כי משפחתו של העורר מהווה גורם לחץ, ואינה יכולה לשמש עבורו אמצעי לתמיכה שיש בכוחו למנוע ממנו כניסה למצבי סיכון. עורכת התסקיר התרשמה, כי העורר הינו בעל דימוי עצמי וגברי נמוכים מאוד, וזיהתה קווים נרקסיסטיים, תלותיים והמנעותיים באישיותו, כמו גם ליקוי משמעותי ביכולתו לכונן יחסים אינטימיים. נוכח שקלול גורמי הסיכון הסטטיים והדינאמיים, הוערכה רמת מסוכנותו המינית של העורר כ"בינונית", וצוין כי הלה זקוק לטיפול אינטנסיבי וממושך לצורך הפחתתה.

6. ביום 9.6.2016, לאחר דיון שהתקיים בבקשה במעמד הצדדים, הורה בית המשפט המחוזי ליחידת הפיקוח להבהיר, האם בפני מגבשי ההמלצה שבבסיס הבקשה עמדו "כל הנתונים, לרבות עמדת שירות המבחן, וחוות דעת של הגורם הטיפולי המלווה את המשיב [העורר] כבר כשנתיים". באותו מעמד, ניתן צו זמני המורה לעורר להימנע מהחזקה וצפייה בחומרים פורנוגרפיים, ומשימוש באינטרנט בדרך של צפייה בתכנים פורנוגרפיים, או יצירת קשר בעל אופי פורנוגרפי עם גורם כלשהו.

7. ביום 14.7.2016, הגישה המשיבה התייחסות משלימה, לאור החלטת בית המשפט המחוזי האמורה, במסגרתה חזרה על בקשתה להוצאת צו פיקוח ומעקב לגבי העורר, תוך צמצום משכו מ-36 ל-24 חודשים. ביום 7.8.2016, הוגשה לבית המשפט המחוזי הערכת מסוכנות עדכנית בעניינו של העורר, ממנה עולה כי "רמת המסוכנות המינית פחתה מעט והיא עתה בינונית-נמוכה", וכי "קיימת מוטיבציה פנימית לטיפול", תוך הדגשה כי "שימוש בצ'אטים ורשתות חברתיות באינטרנט הינו גורם סיכון".

8. ביום 29.8.2016, הגישה המשיבה התייחסות משלימה נוספת להחלטת בית המשפט המחוזי מיום 9.6.2016, במסגרתה חזרה על בקשתה בעניין צו הפיקוח. בהמלצת היחידה לפיקוח על עברייני מין נאמר, בין היתר, כי:

"איסור התחברות לקטינות בכל אמצעי לרבות באמצעות מחשב דרך אתרי צ'ט, איסור עבודה עם קטינות, מגבלה ביחס לפורנוגרפיה לאור היותו מוצף מינית סביב גלישה באתרי סקס או אתרים בעלי תוכן מיני כפי שהעיד הנדון [העורר] בעצמו, שת"פ עם קצין הפיקוח הנם תנאים מידתיים שאין בהם ממש כדי לפגוע באורחותיו, באשר לעבודה יובהר כי נוכח רמת המסוכנות הגבולית מופעל שיקול דעת מטעם יחידת הפיקוח ביחס למקום העבודה כך שרק מקומות בהם ניכרת סכנה ישללו".

9. ביום 13.9.2016, התקיים בבית המשפט המחוזי דיון שני בבקשת המשיבה להוצאת צו פיקוח ומעקב בעניינו של העורר. בא כוחו של העורר, עו"ד חי הבר, הביע את התנגדותו לחלק מהמגבלות המבוקשות לגבי העורר, וכן להיקף הסמכויות שהתבקשו עבור קצין הפיקוח, בעניינו של העורר. לטענתו, יש בצו המבוקש "חריגה מכל פרופורציה בהתחשב בנתונים ובחווה"ד שישנן, שמראות עקומת שיפור בצורה חד משמעית".

10. בפתח החלטתו, ציין בית המשפט המחוזי כי לא ברורה התנגדותו של העורר, "שבחלק מהדיון היא אפילו אינה עקבית", שעה שהוא עצמו אישר בפני המרכז להערכת מסוכנות כי עליו להיזהר מאתרי היכרות וצ'אטים. בהמשך לכך, ציין בית המשפט המחוזי כי "מי שחושב שהוא צריך להיזהר מגלישה באינטרנט, צריך להתקין מיוזמתו חסמים בכל מקום אפשרי, כדי שלא יכשיל את עצמו וימצא את עצמו גולש בצ'אט זה או אחר, כדי לבדוק את כישוריה של אמא זו או אחרת באשר לעבירות מין שיבוצעו בילדיה". בית המשפט המחוזי בירך את העורר על הדרך שעבר מיום הרשעתו, שאף באה לידי ביטוי בהפחתת רמת מסוכנותו, אך הטעים כי אין להסיק מכך מסקנות שגויות, לפיהן העורר יכול לפגוש קטינים וקטינות, ולגלוש באינטרנט כאוות נפשו. בהתייחסו לניגוד בין עובדות כתב האישום המתוקן לבין הגרסאות אותן העלה העורר בפני גורמי טיפול שונים, לפיהן הייתה בכוונתו לפגוש נערת ליווי בבית המלון, ציין בית המשפט המחוזי כי "המשפט הסתיים, העובדות נקבעו בהכרעת הדין, אך אי ההפנמה עם העובדות בהן הודה המשיב [העורר], רק מקשה על מציאת הפתרון הטיפולי הנכון", ומחייבת העמדתו לפיקוח בהתאם לחוק. בנוגע לקושי שהעלה העורר לגבי מציאת מקום עבודה, תחת המגבלות שבצו הפיקוח והמעקב המוצע, ציין בית המשפט המחוזי כי ניתן יהיה למצוא את הדרך שתביא לכך שהעורר יתקבל לעבודה, תוך הבטחת "האפשרות שלא יגלוש לאתרים פורנוגרפיים" (באמצעות התקנת חסמים), ואפשר כי עוד לפני מועד תום הצו האמור, "ניתן יהיה להצביע על שיפור במצבו ועל הקטנת או ביטול חלק מאמצעי הפיקוח" בעניינו.

לאור האמור, קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המשיבה, והורה על הוצאת צו פיקוח ומעקב למשך 24 חודשים, תוך הקניית הסמכויות המבוקשות עבור קצין הפיקוח, בהתאם לסעיף 18(א) לחוק.

הערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי

11. עיקרו של הערר מופנה כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי לקבל את הבקשה להוצאת צו פיקוח ומעקב נגד העורר במלואה, תוך הקניית מלוא הסמכויות שהתבקשו עבור קצין הפיקוח, לפי סעיף 18(א) לחוק. לטענת העורר, שגה בית המשפט המחוזי כאשר לא העניק משקל ראוי להפחתה שחלה ברמת מסוכנותו, ולהיעדרו של עבר פלילי בעניינו, כמו גם לשינוי הנסיבות שחל בחייו, מאז הגשת כתב האישום נגדו. בהמשך לכך נטען, כי גורמי הטיפול, ובכללם המרכז להערכת מסוכנות, לא מצאו לנכון להמליץ על הוצאת צו פיקוח כאמור, צו אשר עלול למנוע מהעורר להתקבל למקום עבודה ולקיים אורח חיים תקין. לאור האמור, מבקש העורר "להורות על ביטול כל אותן המגבלות" שהושטו עליו.

12. בדיון שנערך בפניי, ביום 1.11.2016, חזר בא כוחו של המבקש, עו"ד חי הבר, על עיקרי טענותיו כפי שהועלו בכתב הערר, והדגיש כי "מה שפוגע באיכות החיים" של העורר, נעוץ בביקוריו המתוכננים של קצין הפיקוח בביתו, וכן "הצורך בגישה באשר לחסמים שקיימים לגבי תכנים מסוימים באינטרנט". עו"ד הבר עדכן במהלך הדיון, כי בשעות הבוקר מבצע העורר את עבודות השירות שהושטו עליו, ובשעות אחר הצהריים הוא עובד בחנות לכלי כתיבה, אשר שייכת לאחיו. כמו כן, מסר עו"ד הבר כי העורר אינו מחזיק בטלפון חכם, ואין בביתו מחשב, אולם ישנו מחשב במקום עבודתו הנוכחי, כמו גם במשרדי מקום עבודות השירות שהוא מבצע. עו"ד הבר טען, כי העורר "מסתובב ללא פיקוח" מזה כ-3 שנים, ואילו "המדינה נמצאת במצב סטטי ומתעקשת על דברים כאשר המצע והתשתית שונים".

עו"ד תומר סגלוביץ', אשר טען מטעם המשיבה, הפנה את תשומת הלב לחומרתו של כתב האישום שהוגש כנגד העורר, וציין כי העונש שהושת עליו הינו, בסופו של יום, "עונשחריג ביחס למעשים שנעשו". עו"ד סגלוביץ' הדגיש, כי העורר מצוי כעת במהלכו של הליך שיקומי, ברם "אי אפשר לומר כי הבעיה נפתרה ואין צורך לפקח עליו". אשר למקום עבודתו של העורר, טען עו"ד סגלוביץ' כי "החנות היא של אחי העורר", ומשכך "התנאים יכולים להיות מיושמים יחסית בקלות".

דיון והכרעה

13. חוק ההגנה על הציבור מפני עברייני מין, אשר נכנס לתוקפו ביום 1.1.2006, מצטרף לשורה ארוכה של דברי חקיקה אשר מסדירים את נושא הטיפול בעברייני מין, במהלכו ובסיומו של ההליך הפלילי בעניינם (ראו, למשל: חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001; חוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"א-2004). סעיף 1 לחוק ההגנה מתאר את מטרתו, בזו הלשון: "להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין על ידי ביצוע הערכות מסוכנות לגבי עברייני מין בשלבים השונים של ההליך המשפטי, וכן ביצוע פיקוח ומעקב ושיקום מונע לעבריינים כאמור, והכל לשם מניעת ביצוע עבירות חוזרות".

עינינו הרואות, כי חוק ההגנה קובע שני אמצעים מרכזיים להגשמת תכליתו. האחד, הינו באמצעות הערכת מסוכנותו של העבריין, והשני הוא נושא הפיקוח והמעקב בעניינו. בבש"פ 4223/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.8.2013) (להלן: עניין פלוני), עמדתי על אופן הסדרתם של שני אמצעים אלו בחוק ההגנה:

"אשר להערכת המסוכנות, נקבע בסעיף 5 לחוק כי שר הבריאות ושר הרווחה ימנו מעריכי מסוכנות שתפקידם לערוך הערכות מסוכנות, ובסעיף 6 לחוק נמנו הגופים אשר מחוייבים לעיין בהערכת מסוכנות עדכנית, טרם קבלת החלטה בנוגע לעברייני מין. לענייננו חשובים שני גורמים, והם: בית משפט הדן בבקשה להוצאת צו פיקוח ומעקב (סעיף 6(א)(1)(ב) לחוק), ויחידת הפיקוח, בעת מתן המלצה על תנאי הפיקוח והמעקב (סעיף 6(א)(9) לחוק). כפי שנקבע בבש"פ 8763/13 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.2012) [...], על מעריכי המסוכנות להיות בעלי הכשרה וכישורים באבחון ובטיפול עברייני מין, וחוות דעתו של מומחה פרטי אינה יכולה לשמש, לשם הערכת מסוכנות בהתאם לחוק (וראו גם, ע"פ 7787/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2012)).

אשר לנושא הפיקוח והמעקב אחר עברייני מין, נקבע בסעיף 11 לחוק כי השר לבטחון פנים יקים יחידת פיקוח, שמתפקידה, בין היתר, "להמליץ לפני בית המשפט, על-פי הערכת מסוכנות, על-תנאי פיקוח ומעקב לעבריין מין". (סעיף 11(2) לחוק). בהתאם לסעיף 12 לחוק, רשאי בית המשפט, לאחר שקיבל הערכת מסוכנות, להוציא צו פיקוח ומעקב לעבריין המין, אם סבר, לאחר דיון שקיים בנושא "שרמת הסיכון כי עבריין המין יבצע עבירת מין נוספת אינה נמוכה". משמעות הדבר היא כי כאשר הערכת המסוכנות הינה נמוכה, לא ניתן להוציא בעניינו של עבריין המין צו פיקוח" (שם, בפסקה 13).

14. אשר לתנאי הפיקוח והמעקב, קובע סעיף 13 לחוק ההגנה, תנאי חובה, כמפורט בסעיף 13(א) לחוק, ותנאי בחירה או רשות, עליהם יוחלט לאחר עיון בהמלצות יחידת הפיקוח, ובלבד ש"קיים קשר בין המגבלה הקבועה בתנאים לבין הסיכון הנשקף מעבריין המין לבצע עבירת מין נוספת", כאמור בסעיף 13(ב) לחוק. כפי שציינתי בעניין פלוני, "הגם

שהחוק קובע כי המלצת יחידת הפיקוח הינה בגדר תנאי מוקדם להחלטה בעניין תנאי המעקב והפיקוח, נציין את המובן מאליו כי בית המשפט אינו כפוף להמלצת יחידת הפיקוח, או לתנאים המתבקשים על-ידי המדינה" (שם, בפסקה 13; ראו גם: בש"פ 1250/15 פלוני נ' מדינת ישראל (15.3.2015); ובש"פ 1179/09 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.2009)).

15. לצד התכלית שעניינה הגנה על הציבור, יצר חוק ההגנה כלים שמטרתם לצמצם את הפגיעה בזכויותיו של עבריין המין. כך, למשל, מורה סעיף 6(ב) לחוק ההגנה כי לעבריין המין הזכות לקבל העתק מהערכת המסוכנות ולהשמיע את דבריו לגביה. כמו כן, קובע סעיף 6(ד) לחוק ההגנה חובת ייצוג לגבי עבריין מין, שאינו מיוצג בהליך זה (ראו: בש"פ 3014/08 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2008)).

16. כפי שמורה סעיף 10 לחוק, ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירת מין נוספת על ידי עבריין המין, צריך שתיעשה "במידה הנדרשת כדי למלא אחר מטרה זו". היינו, צעדי הפיקוח והמעקב ינקטו לצורך הגשמת המטרה שנקבעה בחוק בלבד, וזאת באופן מידתי להשגתה. בהקשר זה, קובע סעיף 13 לחוק, כי בית המשפט רשאי לכלול בצו הפיקוח תנאים שונים, ובלבד שסבר כי קיים קשר בין המגבלות המוטלות על העבריין לבין הסיכון הנשקף ממנו, כאמור לעיל. באופן דומה, נקבע בסעיף 18(ב) לחוק כי "קצין פיקוח יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה במידה הדרושה כדי למלא אחרי תנאי הפיקוח והמעקב, ותוך הגנה מרבית על פרטיותו של עבריין המין".

17. אשר ליישומו של עקרון המידתיות בעניין זה, קבעה הפסיקה מספר מבחני משנה, עליהם עמדתי בעניין פלוני:

"ראשית, יש לוודא את התאמת אמצעי הפיקוח למטרת החוק, היינו התאמת התנאים והמגבלות לסיכון הנשקף מהעבריין. שנית, יש לוודא כי אמצעי הפיקוח שיאושרו יהיו כאלה שפגיעתם בחירותו ובזכויותיו של העבריין יהיו המצומצמות ביותר. שלישית, יש לבחון את המגבלות והתנאים שנקבעו במבחן של עלות מול תועלת, היינו האם הסיכון לפגיעה בציבור עולה על הפגיעה בעבריין המין, ולפיכך יש הצדקה בהטלת הצו

[...]

התאמת התנאים והמגבלות צריכה להיעשות באופן אינדיווידואלי לעבריין המסוים, תוך בחינת ענייני הפרטני של העבריין, ותוך הטלת תנאים מידתיים, במטרה למנוע את הסיכון הנשקף ממנו להישנות עבירות מין נוספות" (שם, בפסקה 19; ראו גם: בש"פ 1098/12 פלוני נ' מדינת ישראל (8.12.2011); ובש"פ 6880/12 פלוני נ' מדינת ישראל (5.11.2012)).

18. ובחזרה לענייננו. עיקרו של הערר מופנה כנגד הסמכויות המוקנות לקצין הפיקוח, ובהן סמכותו לערוך ביקורים במקום מגוריו של העורר, וכן הגבלת השימוש שמבצע העורר באינטרנט, באופן הדורש חסימה לאתרים בעלי תכנים מסוימים.

19. הערכת המסוכנות האחרונה שנערכה בעניינו של העורר, מחדש אוגוסט 2016, מלמדת כי העורר הסביר בעצמו שעליו להיזהר ממצבי בדידות ועומס, וכן מאתרי היכרות וצ'אטים. לאור זאת, ובהתחשב בכל השיקולים הצריכים לעניין, ובכללם גורמי הסיכון השונים, המליץ המרכז להערכת מסוכנות על המשך טיפול משולב בפיקוח, על מנת להפחית את רמת מסוכנותו המינית של העורר, שהוגדרה כ"בינונית-נמוכה".

בנסיבות אלו, וחרף כבדת הדרך שעבר העורר במסגרת ההליך הטיפולי בו הוא מצוי, הנני סבור כי תנאי הפיקוח עליהם הוא מלין - בדין הושתו עליו. יתרה מכך, תמוהה אף בעיני, כשם שהיה הדבר תמוה בעיני בית המשפט המחוזי, ההתנגדות שמביע העורר לגבי תנאים אלו, לאחר שהוא עצמו עמד על הסיכון הטמון בגלישה לאתרי היכרויות ועריכת צ'אטים.

20. סמכותו של קצין הפיקוח לבקר במקום מגוריו של העורר כל אימת שיראה לנכון, מעוגנת בסעיף 18(א)(4) לחוק ההגנה, ואינני רואה להרחיב את המילים לגבי על תכליתה הברורה. זאת, משום שלא נשמעה כל טרזניה לגבי תדירות או משך הביקורים שמבצע קצין הפיקוח בביתו של העורר, בהקשר לדרישת המידתיות.

אף חסימת גישתו של העורר לאינטרנט במקום עבודתו, הינה דרישה סבירה ומידתית בנסיבות העניין. ביתר שאת אמורים הדברים, שעה שמקום עבודתו הנוכחי של העורר הינו חנות השייכת לאחיו, אשר מטבע הדברים מודע להרשעתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום שהוגש נגדו, ולמגבלות השונות שהוטלו עליו.

21. לבסוף, לא למותר הוא להזכיר, כי ההגבלות שהושתו על העורר במסגרת צו הפיקוח והמעקב, נועדו להגן לא רק על הציבור, אלא גם על העורר עצמו. זאת, בייחוד נוכח החשש שעולה מדבריו שלו, שמא לא יעמוד בפיתוי שעה שיוצב בפניו. סבורני, כי מכלול נסיבות המקרה דנן מחייב שלא לשים מכשול בפני עיוור, ושלא להעמיד את העורר, בעיצומו של הליך טיפולי שהלה עובר, בפני סיטואציה שגרמה לו לנהוג בעבר, כפי שנהג.

22. לאור האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, ה' בחשון התשע"ז (6.11.2016).

שׁוֹפֵט